Raymond R. Hausoul, 'Jezus geneest een melaatse.' *Kruisbanier* 5 (jan. 2012): 8-9.

JEZUS GENEEST EEN MELAATSE

"Toen Hij nu van de berg was afgedaald, volgden Hem vele menigten. En zie, een melaatse kwam naar Hem toe en huldigde Hem en zei: 'Heer, als U wilt, kunt U mij reinigen.' En Hij strekte zijn hand uit, raakte hem aan en zei: 'Ik wil, word gereinigd!' En onmiddellijk werd hij van zijn melaatsheid gereinigd. En Jezus zei tot hem: 'Let erop dat je niemand iets zegt; maar ga heen, toon je aan de priester en offer de gave die Mozes heeft geboden, hun tot een getuigenis'" (Mat.8:1-4).

WOORDEN EN DADEN

Het is onduidelijk wanneer en waar de genezing van de melaatse precies gebeurde. Mattheüs plaatst het verhaal meteen na de Bergrede, Marcus na Jezus' bezoek aan de synagoge van Kapernaüm en Lucas na de roeping van de vier vissers in Kapernaüm. Het enige dat we vernemen is dat het gebeurde toen Jezus 'in een van de steden' was (Luc.5:12).

Nadat Jezus met autoriteit had gesproken op de berg en de menigte zich verwonderden (7:28), volgden Hem nu opnieuw vele menigten. Jezus' afdaling van de berg is in het verleden meerdere keren in verband gebracht met Mozes' afdalen van de berg (Ex.34:29). Redenen hiervoor waren voornamelijk: (a) de parallel tussen Mozes als wetgever en Jezus als Wetgever op een berg (Mat.5-7); (b) de getalsmatige overeenkomst van tien wonderen in Mat.8 en 9 met de tien plagen in Egypte of tien wonderen in de woestijn.

EEN BUITENSTAANDER

In 'een van de steden' die verder niet worden genoemd, kwam een melaatse op Jezus af (Luc.5:12). Wie melaats was verklaard door de priester, werd verbannen uit zijn woonplaats. Hij was vanaf dat ogenblik een verworpene. Een van deze melaatsen kwam tot de Heer Jezus toen deze op weg was naar Kapernaüm (Mat.8:5). Het valt op dat de melaatse zo nabij komt, hoewel er een menigte bij Jezus is (vgl. vs1). Nu is het mogelijk dat de ziekte bij deze 'melaatse' toch iets anders was dan melaatsheid. Het Griekse ***lepros*** omvatte namelijk een groot aantal ziekten. Omdat

Luc.5:12 echter schrijft dat de man 'vol melaatsheid' was, lijkt het erop dat de ziekte zich al in een vergevorderd stadium bevond. Hij nadert dan ondanks alle regels de Heer Jezus om in zijn laatste hoop herstel bij Hem te vinden. Deze uitleg zou tegelijk een verklaring zijn waarom Hij de melaatse na zijn genezing ernstig berispt en verdrijft (Mrc.1:43).
De melaatse viel, toen hij Jezus zag, in aanbidding op zijn knieën neer (Mat.8:2; Mrc.1:40; Luc.5:12) – bij Marcus is het de eerste keer dat dit gebeurt. Hij spreekt meteen daarop in vast vertrouwen de smeekbede uit: ***"Heer als U wilt, kunt U mij reinigen."*** Hierdoor erkent hij de soevereiniteit van Christus over de mensen ('als U wilt') en zijn autoriteit over de melaatsheid ('U kunt mij reinigen'). Op die wijze erkent de melaatse in geloof dat Jezus meer is dan andere mensen en iets goddelijks kan doen.

JA, IK WIL

"Ik wil", was het antwoord van de Heer. ***"Met ontferming bewogen strekte Hij zijn hand uit"*** (Mrc.1:41). Dit is de hand Gods die zich uitstrekt als antwoord op het nederige, gelovige gebed. Juist het Oude Testament had weet van een bevrijdende God die zijn hand naar de mens wilde uitstrekken (vgl. Ex.4:4; 7:19; 8:1; 9:22; 14:16,21,26). En juist de Heer Jezus reageert op de bijzondere vraag van deze melaatse met het uitstrekken van zijn hand. Hij raakt Hem aan en geneest met één aanraking de melaatse, zoals Hij ook met één woord boze geesten op de vlucht jaagt (Mat.8:16). Ondanks dat medici waarschuwen voor de aanraking van een melaatse en de Thora erop wees dat het aanraken van een onreine de onreinheid overdraagt (Lev.5:3), wist de Heer dat deze aanraking niet Hem maar de melaatse zou veranderen. Zijn hand zou de onreinheid wegnemen. Na lange tijd werd de melaatse weer door een niet-melaatse aangeraakt.
Voordat de melaatse iemand iets zei over zijn genezing, moest hij zich eerst door een priester laten onderzoeken en het offer brengen dat Mozes voorschreef (Lev.14:2-31). De Heer Jezus hield zich strikt aan deze inzetting en zorgde er indirect voor dat het priesterschap door het getuigenis van de ex-melaatse een keuze moest maken tegenover Hem. De genezing zou op die manier 'hun tot een getuigenis' zijn. Donald Hagner ziet in Jezus' bevel de eerste vermelding van het zogenaamde 'messiaanse geheim' in Mattheüs. Toch hoeft dat niet perse het geval te zijn, aangezien het gebod zich ook enkel kan beperken tot de tijd tussen de genezing en het bezoek aan de priester (Mrc.1:45; Luc.5:15). Het eerste bevel om niets aan iemand anders te zeggen over de genezing vinden we bij Mattheüs dan pas in 9:30 en daarna nog in 12:16; 16:20 en 17:9. Vooral bij Marcus komt dit bevel duidelijker naar voren.

VERDIEPING

1. **Welke verklaring is er voor het feit dat de melaatse zo kort bij de menigte durft te komen?**
2. **Waarom kiest Jezus ervoor om de melaatse aan te raken?**
3. **Vertrouw ik dat God mijn leven kan reinigen en veranderen?**
4. **Schrijf een creatief verhaal over de genezing van de melaatse.**

Raymond R. Hausoul

vervolg van p. 7: De eerste oogst - 5

deld in slavernij, dat hun slechts één hoop restte, een beter leven na de dood. Daarom ook: 'I want to be in that number' (ik wil erbij zijn).
En wat te zeggen van die andere spiritual? Het is inderdaad 'Glory Halleluja', maar wat zingt men daarvoor? 'Nobody knows the trouble I see, nobody knows but Jesus' (niemand kent mijn moeite dan Jezus). Wij kunnen het als blijdschap zien, maar weet dat ze uit de diepste nood geboren is. En hoe groot deze nood kan zijn, leert ons een ander lied: 'Sometimes I feel like a motherless child'. Wat raakt ons dieper dan een kind zonder z'n moeder. Het is allicht ook een diepe ervaring geweest die aan Salomo deze woorden heeft ontlokt: *"Het is beter te gaan naar een huis van rouw dan te gaan naar een huis van feestgelag"* Pred.7:2. Zeker moeten we deze woorden in hun juiste kader plaatsen, maar de les die erin ligt, kan ons hier en nu een hulp zijn.

SLOT

Verdriet heeft dikwijls de onhebbelijke gewoonte op de meest onverwachte en ongepaste tijden de kop op te steken. Er is soms ook sprake van rouw die nooit overgaat. Goed, mensen mogen daardoor niet verlamd worden en moeten na verloop van tijd normaal kunnen functioneren in de maatschappij. Maar totdat wij allemaal tot heerlijkheid bevorderd zijn en de grote Vertrooster definitief alle tranen zal afwissen, moeten er in dit ondermaanse mensen zijn die dat namens Hem doen, ook al zijn het tranen voor telkens hetzelfde verdriet en al moeten we telkens dezelfde troost brengen. De zaligspreking "Zalig de treurenden, want zij zullen getroost worden" is niet alleen voor het Koninkrijk van God een realiteit; ook in deze wereld, het hier en nu van de gemeente, mogen we daar iets van ervaren.

Jean Bos
(reactie: jean.bos@scarlet.be)